

FELVIDÉKI HIRLAP

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Előfizetési ár: Egész évre 10 kor. Félévre 5 kor.
Negyedévre 2 kor. 50 fill. = Egyes száma ára 10 fillér.

Főszerkesztő:
Dr. Böhm Aladár.

Felolós szerkesztő:
Dr. Fuchs Lipót.

Megjelenik: minden csütörtök és vasárnap.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Eperjes, Pó-utca 37-ik szám.
Hirdetéseket felvesz a kiadóhivatal.

A magyar ipar érdekében.

Úgy rémlik nekem, hogy a közel-múltban e lap hasábjain már megjelent egy ilyen irányú cikk. Lehet tehát, hogy ismétlésekbe keveredem; lehet, hogy semmi újat, semmi érdeket nem fogok mondani s én még sem hallgatom. Valami azt súgja nekem, hogy a hazai ipar pártolásának emlegetés nemcsak nem fölösleges, hanem szükséges is. Egy másik körülmény meg éppen aktuálissá teszi felszólalásomat.

A napilapokban a mult hét folyamán megjelent egy felhívás a magyar nékhöz, melyben a Magyar Védegyesület női osztálya főképpen a magyarországi nőegyesületekhez fordul, hogy vegyék pártfogásukba a magára hagyott magyar ipart.

Az a melleg hazaszeretet, mely e kelles felhívásból kisugárzik; az a nemes humanizmus, mely az elszegényedett magyar népek nem alamizsnát nyújtani, hanem megelégetési alapot akar teremteni: felmeloleg hatott reám. Vajha nem pusztában elhangzott szózat legyen ez is! Anyit halottunk már ilyesmirel, annyi sok szép beszédet mondtak ez ügyben, de valami nagyobb eredmény még eddig nem mutatkozott. Az ilyen körülmények között nem csoda, hogy az ember minden ilyen vállalkozást kétkedve fogad s sikerében vajmi keveset bizik.

Ezen esetben sem látok biztató

jelet egyebet, csak azt, hogy a magyar asszonyok vették kezükbe az ügyet. Ők talán kevesebbet fognak tősztozni és többet cselekedni.

Széchenyi is azt a munkáját, melynek végén azon reményének ad kifejezést, hogy «Magyarország nem volt, hanem lesz»: a *Hittel*-t, «Honunk szebbelkült asszonyainak» ajánlja; töltik reméli azon eszméknek megvalósítását, melyek hazánkat nagyvágy, gazdaggá tehetik.

A nemzet vagyonsodásának nyilván első kelleke, hogy több pénz jöjjön be az országba, mint a mennyi kimegy. És mit látunk, ha beletekinünk valamilyen száraz statisztikai kimutatásba? A külföldről behozott s nálunk elvagyasztott, illetve elhasznált árúk értéke évenként átlag 900 millió korona. Rengeteg összeg, melynek javaszerze a magyar ipar pártolása mellett hazánkban maradna. Talán legtöbbit a szövö-fonó ipar termekéért adunk ki. Igaz, hogy nekünk ez a téren nincs olyan fejlett gyáripark, mint a külföldnek, nem tudunk olyan finom kelméké a s legkényesebb követelményeket kielégítő szövetek termelői, de merem állítani, hogy már van olyan magyar posztó, olyan magyar szövet, a mely legtöbbünk igényeit kielégítheti és a melyet egy kis hazafisággal büszkén viselhetünk. Idézem Deák Ferenc mondását, a mely szerint «a mit nekünk a honi ipar nyújthat, azt idegenből venni — hasznok elleni bűn».

Iparunk fejlődését csak akkor remélhetjük, ha van fogyasztó közönség. Büszkén emlegetjük, hogy a magyar faj értelmi képessége az átlagon felül áll; s csodálatos, hogy ennek dacára nem tud boldogulni. Hogy is tudhatna? Hát jó-e nekünk az, a mi honi? Egy comme il faut gavalier Bécsben vasaltatja a kráglit, meg a manchet-t. Lehet-e egy tolette sikk- és elegáns, ha nem Párisban készült? Tudnak-e nálunk csak egy pár jó cipőt is csinálni? És talán végbe mehetnének az összes ruházati cikkeken. Ha csakugyan az átlagosnál intelligensebb a magyar faj, lehetetlen, hogy kellő pártolás mellett néhány év alatt ne teremthetnének a kényes igényeket is kielégítő ipart.

A nagyműrvő kívándorlásnak is csak az az oka, hogy a munkásnép kereset hiányában nem tud megélni. Sajgó szível idegenbe megy szerencsét próbálni. Pedig gondoljuk meg jól, hogy minden egyes munkás kivándorlása nemcsak az ország szegénységét jelzi, de egy munkaerő-egyenértékkel szegényebbé is teszi hazáját. Ha felébredne a nagy Széchenyi s széttekintene széles e hazában, megint csak azt a szomorú tapasztalatot szerzné, hogy «a magyar nem bírja magát oly jól, mint körülmenye engednek». És hogy ez így van, csak a mi hibánk.

Örömmel töltel el mindenkit

a magyar nők mozgalma, mert az végeredményben hazánk vagyonsodását, erősödését célozza. Adja az Isten, hogy ez a mozgalom lasshangra talájon minden honleány szívében, hogy városunk, a Rákócziak ősi fészke, e tekintetben ne maradjon a szomszéd Kassa és más városok mögött, hol a mozgalom már megindult. A régi nagy asszonyokat látom megleveledni, a kik hazájukért mindenre készen voltak; de lesze-e a késő unokáink annyi erők, hogy többre becsüljék a külföldi rongynál a hazai terméket?

Istenem, milyen szép is volna, ha hamarosan az lenne a legszebb tolette, a melynek kelméje magyar gyárból került ki!

Népiskolai oryok.

Egy harmincéves törvényünk akként rendelkezik, hogy «a gyermekek egészségi állapota hatóságí felügyelet és intézkedés tárgyát képezi». Mindégg azonban ez a törvény csak irott malaszt volt. Igaz ugyan, hogy 1886 óta a kö-zéiskolákban már alkalmaznak iskolarorvosokat, a kik kötelesek állandó figyelemmel kísérni a növendékek egészségi állapotát, az iskoláknak közegészségügyi tekintetben megfelelő voltak; sőt a népiskolák is bizonyos tekintetben alá voltak vetve eddig is az ellenőrzésnek. A középiskolákban az iskolához kinevezett orvos minden héten tartozik vizsgálatot tartani, a növendékek fejlődését figyelemmel kísérni, a szükséges intézkedéseket megtenni. A népiskolákban a kör-

TÁRCA.

Kronika.

A vének lassankint kihálnak, A mint az évek száma nő, Egyike itt, másika ottan Borul rá néma szeredő. Minap temették a «nagyasszonyt», Az ősz hajlata fiatal, Kiről hajdan Petőfi zengett Édes, tüzös szerelmi dal.

Az igazi nagy márciusból Alig maradt már egynehány, És ők is szinte vagyoknak Az örök sri csend után, Hogy még ne lássák, meg ne hallják Másodsor is a nagy vihart, Melynek villáma éreves Fekét törestől kicsavart.

A vének lassankint kihálnak, A mint az évek száma nő, Gyors keréket forgatja egyre A rejtelmes, csodás Idő. Kik nekünk szólítak nagy napokról Elhullanak egymásután ... — Oh, egyet-mást az unokáink! Mi is fogunk mesélni ám! ...

Vadnay Károly és a forradalom.

Írta: Beöthy Zolt.

— A FELVIDÉKI HIRLAP érdeklő szerzője: (Rövidt szerzőnk a Kifaludy-Társaság legújabbú nagygyűlésén önmagát emlékeztetd.)

Komor napokból komor napokba száll vissza emlékeztünk: a «nagy vihartól feloldott berkekebe», melyekben az énekes maradt «nyhe, árnyas rétek nem fogada». — Ez a budosabból, kaszárnyákból, körhá-zakból, börtönökből szállingóztak vissza mégis, fészkeket, új fészkeket rakni, nem maguknak, hanem a magyar szónak, magyar szívek, magyar jövőnek. E fészkeleje s az irodalmi élet elvengése, fejlődése, gyarapodása szempontjából legne-vezetesebbike Nagy Ignác *Hölgyfutárja* volt, mely még a nagy katasztrófa évének végén, 1849. decemberében megindult. Ez a laposca tett kétségkívül legtöbbet arra, hogy a Kifaludy Károlytól megindított fővárosi irodalmi élet, mely a forradalom viharaiat s a rémuralom borzalmaival megszakadt, régibb fröng új megszólaltatásával s különösen újjak biztatásával és támogatásával föl-támasztva, új fejlődés, virágzás, országos hatás útjára indult.

Ebben a tekintetben különösen az

1851-ik esztendő emlékezetes, melyben egyszerre egész sereg jól kerül Pestre, többek között Tóth Kálmán és Beöthy László, Lisznyay Kálmán és Balás Sándor, Vajda János, Szathmáry Károly és Kövé Lajos. Jókai Mór nevét is ez az év adta vissza irodalmunknak. Legnagyobb részük Nagy Ignác és vállalta körül csoportosult s majdnem valamennyien még nemrég karddal szolgáltak a hazát; most a régi nyakok bízta-eke s példájára, új gárdát szerveztetve, tolihoz nyultak, hogy, mint a szomorú napok hangulatának legnagyobb költői tolmácsa mondja: «a jelennek búját edvéstven», szavakra «ny derűjön is kiharjason a holt berek».

Ebbe a körbe, a *Hölgyfutár* köré érkezett ugyanebben az esztendőben egy gyermekifjú, ki erős tehetséggel, erős kötelekességgel és erős kitartással indult neki az élet munkájának s még nem érte el a életnek huszadik évét, mikor egy megkendezt pálya romjai s új életűja keresésének tévóráz között találta magát. Ama tört pályák ezereinek egyike volt a Vadnay Károly, melyek szabad halálban szabad pályáért reméltek, vörök hulláiban kizdöttek érte s reményeik összecsalásá-

ból csak hitök foszlányait menthették meg. Emlekei mind a tagnap emlekei voltak, melyek szédítő gyorsan hegyesült egymást lelkeben; sorsának minden fordulata, a fordulatok emlékei szinte csak a köcsa villámok fényével világítva meg a kősz. csak alig került el hazulról. Miskolczi otthona, szüleinek házi köre ugyan, mely biztosítást látszott életének külső és belső harmóniáját. Csálája régi, közirszetleiben álló és jómódu. Édesanyját, Vadnay Lajost a magán- és közéletben még becsülés kísérte. A politikában Széchenyinek híü és okos követője, az irodalomnak lelkes barátja, a jog és a magyar nyelv tudományának maga is buzgó és derék munkása: egy fejlődő fiatal lélekek az élet útjára és útján haladt vezetveje.

Átvett édesanyját emlékiratainak leg-melegebb szakaszában így jellemzi: «A férj nem képezhetett igazabb hitvesrást, a gyermekek jobb anyát, a meghittétek hűbb barátját, a cseledek áidottabba ház-asszonyt.»

Nyájas bölcsesség és okos szeretet vezették a család egyetlen fiát. A művelt magyar család boldogságába beleszórtak haladó politikai és szellemi életünk

orvosok tettek havonként egyszer látogatást, a melynek célja főként a szemvizsgálat megjeztése volt (a trachoma terjedésének megállításáig végett). Intézkedtek még abban az esetben, ha járványos betegségek jelentettek nekik.

A népisékek tehát meglehetősen nyhe orvosi ellenőrzés alatt állottak. Pedig ha valahol, úgy a népisékekben szükség igazán a legelsőbizor orvosi ellenőrzés. A népisékek növédek sokkal fejlettebb, szervezete kevésbé ellátott, mint a középiskolai tanulóé és így sokkal inkább ki van téve azoknak a veszedelmeknek, a melyeket az iskolázatlanság rejt magában a győngye szervezeti gyomerekre néve. A statisztika pedig szomorúan bizonyítja, hogy a járványok is ezek közül a gyermekek közül szedik a legtöbb áldozatot.

A népisékek s azok növédekének egészségi állapotát intenzívbb felügyeletben kellene részesíteni.

Hány szegény embernek a gyermeke lesz cseveszést az iskolában azért, mert a gyermek szervezete nem lévén még elég ellenálló, nem bírja ki az iskolázatlanságot. Elérte a törvényes kort s menni kell az iskolába. Igen sok egyszerű szülőnek eszébe sem jut, hogy gyermekeit orvossal megvizsgálta. Éll a bűntudattól, fejlejen gyermekét küll az iskolába s így annak egészsége ellen szinte merénylent követés el. A gyermek után nem fejlődik úgy, mint azt a természet rendje hozná magával s minden külső behatás iránt érzékenyben, a betegségek ellen pedig alig marad valami ellenálló ereje. Az iskolázatlanság ez a veszedelmét a későbbi korban még inkább megéri a gyermek.

A kultuszminiszter a régi törvény alapján legújabbban szabályrendelet adott ki, hogy valóra válassza a törvényben lefelejteteket elvétel. Behozta a népisékolai orvosi intézményt. Azokba a népisékolákba, a melyekben legalább tíz tanterem van, vagy a melyekben legalább ötszáz növendék van, iskolaorvosokat neveznek ki, a kiknek kötelességük lesz a növédekégek egészségi ügyét állandón figyelemmel kísérni, a tanév elején a gyermekeket megvizsgálni s a győngyeket az iskolázatlansá al bizonyos időre fölmenteni. Az orvosok kötelesek lesznek az iskolákat hetenkint meglátogatni s a szükségesnek mutatkozó intézkedésekre néve javaslatot tenni.

A jövő nemzedék egészségére néve

mindenesetre fontos ez az intézkedés; csak az a kár, hogy nem terjesztették ki az összes népisékolákra. Hiszen a hol ötszáz növendék vagy tíz tanterem van, az már város, a hol az egészségi ügyi ellenőrzés könnyebb a népisékolai orvosok nélkül is. A rengeteg sok falusi iskola azonban ezután is csak az eddigi nyhe orvos ellenőrzés alatt marad.

A mostrendszerezett népisékolai orvosi intézmény azonban új kezdetnek tekintjük, a melyből később az összes népisékolákra kiterjedő áldás fog fakadni.

Pedig.

Zeneestély.

Az Eperjesi Széchenyi-kör zene-és képzőművészeti szakvallászmányára márc. 13-án, kedden tartotta az évad utolsó hangversenyét. Az est méltó bevezetése volt az előző esték szép sorozatának. Három művés-vendége is volt a Körnek, kiknek mindgyike előtt meg kell hajtaniuk az elismerés pálmáját. *Kerpely* Jenő művészté már európai hírre verődött; *Vagy* Aranka, a kassai Nemzeti Színház kolarator-ékesnéje szép hangnaggyal, képzett énektechnikával rendelkezik; *Bárhány* Etelka zongorajátéka erő-és kifejezőessége, technikája fejlett és...

A hangversenyt katonazenakernak újította nyitotta meg Kohout „Nyitány-ár” játszották az „Ezeregy éj” című operájából — töltők megcsokolt művészi tökélyvel. A karnezernek az alkalommal a közönség részéről meleg szóvalborítást érte. A Kör pedig egy szép babérocsonnyal tisztelte meg. *Nagy* Aranka Halévy „Zadón” című operájából az „Ária-át” a „Bánk bán” című operából Melinda öröslési jelenetét (III. felvonás), majd a közönség színi nem akaró tapsaira az „Au clair de la lune” című dal énekelte. Hangja rendkívül kevés csengéssé s igen ügyesen bántak vele. Hangterjedelme igen nagy, modulációi finomak és megkapók. Közönségünk el is volt ragadtatta a művésznő énektől s színi nem akaró lelkes tapsviharral rótta el elismerése adóját. *Bárhány* Etelka Liszt „Rosignole”-ját, Chopin „Nocturne”-ját Chopin „E-moll”-concert-ját és végül teljes zenekar kísérettel mellett Brethoven „III. concert-ját” játszotta.

A mi közönségünk — melynek igen sokszor van alkalma színebb szöve zongorajátékot hallani — úgy vetik észre, az utóbbi időben kezd hidegen

viselkedni a zongoraművészekkel szemben. Hogy ez alkalommal kivételt tettek s őszinte készséggel, lelkesen tapsolt a művésznőnek, az az ő művészetének leg-kevesz bizonnyára. Nem annyira bravúrós technikával, mint inkább helyes átérzéssel, győngy jatekával hatott. Különösen szépek lehelletfinom pianó. Beethoven „III. concert-ját” is igen szép volt s zenekar-ismét tanúságot adta nagy fejlemézettségének és készségének.

A műsor fénypontját *Kerpely* Jenő gordonkajátéka képezte, kiknek káprázatos művészetét elbűlölve hallgatta a közönség. Boelmannól a „Variations symphoniques”, Chopin „Nocturne Es-dúr”-ját, Poper „Tarantella A-dúr”-ját, Purcell „Air”-jét és Goetts „Scherzo”-ját játszotta. Csodálattal hallgatók gordonkájának varázslatos hangjait, aztán egy szív, egy lélek — tapsoktól az istenidoma művészek elragadtatással, kitörő lelkesedéssel.

HIREK.

* Március 15. Jötték, multak a nagy napok! Megnépelték március Idusát, méltó fényvel, ünnepes komolysággal. Sehol egy diszonans hang nem zavarta meg a kegyetes ünnepmozgás meló-ságát. Ünnepelet az ifjúság ünnepelet a nagyok s mindannyiok ünnepelet városfőnöként húzódtok végig az izzó honteremt, dícső nemzeti multunk nagy emlékeibe való kegyletes ragakodás. Ünnepelet az egyházak, az egyesületek és a tanintézetek. Mindentűn hazaifas lelkesedés, emelkedett hangulat uralkodott, de rendezvényschémam történt, úgy hogy a nagy katonai és csendőrségi készle-letnek nem volt alkalma közlepelni.

* Athelyezés visszavonása. A vallás-és közoktatásügyi miniszter *Lanlay* Róza állami kisdévodónéknak Tarnagörölről Pécsjára való athelyezése tárgyában f. évi 16.015. sz. alatt kiadott rendeletét hatályon kívül helyezte.

* Nyilvános köszönet. A március 10-ikén rendezett táncmulatság tiszta jóvedelméből a rendező-bizottság 100 katonai adományozott az eperjesi új. egyes. övodának. A kegyes adományt ez úton mond hálás köszönetet az *elnökség*.

* Működési színelőadás. Az Országos Vöröskereszt-egylet eperjesi főkja március 31-ikén és április 1-jén a városi

színházban jétékony célra műkedvelő előadások rendezet. Ez alkalommal színe került: 1. Menutt. 2. Hol a férfi, vigjáték. 3. „A rás temetés”; előadja a 67. gyalogezred zenekara és a theol. kiskar. 4. „Egyetlen lény”, vigjáték. 4. „A költő álma”, japán alomkép. Ertesztésűl színelőnt a rendezésre felkent *Salfy Győző* és *Farago József* mindket elkövetek, hogy e nemes célt szolgáló előadás művel közönségünk igényeit teljesen kielégítse; sikerült Semsy Adólné elnöknő szíve komorükdésével legkiválóbb műkedvelőknél megnyerni. Tekintve a helyi társadalmat szolgáló jétékony cél, reméljük, hogy a Vöröskereszt e vállalkozást társadalmunk felkarolja.

* Köszönetnyilvánítás. A kereskedő-íjjak az áltáluk rendezett táncmulatság tisztajövedelméből az eperjesi új. Nő-egylet népkönyva-alapja javára 128 kor-102 fillert juttattak. A kegyes adomány-ért hálás köszönetet mond az *elnökség*.

* Bátor elmentés. A minap dr. Csatory Ágost egyetemi magántanár, a helybeli függetlenség-párt élnöke, a kertjeit összekötö és a Tarczát áthidaló kis „láncidom” áthaladva, észrevette, hogy egy lényka, ki a partról vett akart meríteni, a folyóba esett s az erős ár elordorta. Dr. Csatory hirtelen elhatározással utána vette magát és huzamos ideig a folyóban gázolta, értelmes vizsgálutya segítségével sikerült végre a már-már feloldó lánykát élesre szerencsésen partra vinnie. Az első segítségét maga az emberbarát orvos nyújtotta a kis lénykának, kiknek komolyabb bajna nem történt. A lánykát *Pamula* Annján hívják s egy helybeli napzamos gyermeke.

* Pártvacsohra. Az eperjesi függetlenség-párt is méltóan ünnepelet március Idusát. A párt tagjai este a Newyork-klubba eualezt lenvő pártelhisegület nagy számmal — többen megjeltek együtt — társasvacsohra együttes ökte, mely alkalommal társadalmunknak több, a párt-hoz nem tartozó tagja is megjelent. Az egész estében emelkedett hang uralkodott s több pohárköszöntő hangzott el. Dr. Csatory Ágost pártelnök a márciusi eszmék teljes diadalára, Oszwald Károly a vendégrek és megjelent párttagokra, Liptai Lajos a pártelnökre és végül dr. Rosenberg Mór a Magyar nőkre, különösen pedig a Magyar Védő Egyesület jelenvolt eperjesi kezdeményezőire (Bánó Aladárné, dr. Csatory Ágostné-és br

sugari is, melyek korán érték a fejlődő gyermekek eleven szellemét. A sorsnak az a ritka kedvezése jutott osztályrészül, hogy rokonaiban és szülei házának barátaiban nemcsak ösztönzőket és dítmutatókat talált, hanem méltó eszmekepeket. Az iskolában *Falcsy László* a vizsgálója és biztatója; irodalmi hajlamait Szemere Bertalan ébreszté és irányozza olvasmányokkal; otthon Szontagh Gusztáv „a filozóf kapitány”, atyjával bölcselkedés és nyelvgyakorlás, az erkölsi élet igazságait példásan előtte; míg nagybátyjának, Vadnay Mikszánc házánál és körében az új szemlék lángja csapja meg; Kosuth politikája és Petöfi költszete. A gyermek mindent inkább fantáziájának és érzelmének útján fogadja lelkebe, de az idők gyors forgatagában hamar elkövetkezik a nap, mely számon kéri tőle, hogy befogadta-e.

Mikor a halhatatlan szónoklatokban és költeményekben hirdetet eszmék energiája megacélozza a szívetek s a haza védelmére szólítja a karokat; a tizenöt éves diák otthongya iskoláját és a szülei házat s honvédek áll. Az erős akarat egy órány nyilatkozott benne, mint az eszményi, költői hajlam, s a nemzet ügyének e kettőnél volt-e hatalmasabb toborzója?

Az ő édesanyjának egyszerű, meleg

szíve is, mint a főmagasztalosnak és dícső napjainban anyagi győngyözés, áldozatkész rajongásra lobbant s ekezeire vetülte legféltettebb kincsét, egyetlen fiát is a hazának adta.

A kis katonával nem sokáig tréfálkozhat, a kik csak többször akartak volna befogadni. Előbb búsan, majd gyaloghonved lett s a tüzpórtomb emberük állította.

A mint egész életében jólelkinek és győngynek ismerte mindenki, győngének nem látta soha senki; az igaz és nemes férfiú lelkének nehéz próbatételét még katonakorában megallootta. A csatak tüzében egy új helyvált, mint a legkegyetlenebb ténem a márnáros szorosok hó- s jégmezőinek őrség-iglatában. Helyt-állt s majdnem életevel lakott szívének emberszertől, de fejeleméről felbuzdulásában egy meggyalozott katonapajtása mellett.

E kis történetben, mely emlékezetünk egyik legvonzóbb részlete, lejegyzés-késsé kelléket jeltélemző vonásának korai megnyilatkozása; barátságának példátlan áldozatkészése s haljának kiirhatatlan mélysége.

A katasztrófa után a zsidó fejevételéről menekült a kis főhadnagy s Borsodnak egy térszél falujában, nem messze Jókai rejtkehelyéről, vonta meg magát egy időre. De a bosszúdáló hat-

ráknak nem kerülhette ki: besorozták s rohadt a rabruhával lefokozott osztrák uniformist, a sárgahajtoks fehér kabátot. Ez alatt a kabát alatt rejtgetett két könyvet. Egyik a fényes multozó kapcsolata eszményi örítze: Petöfi versei; másik homalyos józók munkijára készített elő, pislogó reményét ápolta: naplőjegyzetei voltak, melyeknek írást akkor kezdette meg s mindvégig folytatta. Sokszor emlegett egy, hogy a körtelmények, a rejtetes könyveltségek akkor szoltattak rá hihetlentől szóra, de kitűnően olvasható, és, győngybutús írással; úgy papirosa, szabadsága mindene kevés volt a naplózársra.

Bécsen át Oszarozágra vittek s Verona és környéke lett börtönvé. Sötét és gyötört emlékek gyűlnek lelkébe: inkább a kasznárnyk durva fejeleme és gyötrelmes szölg-munkái, a kórházak elhagyatottsága és szenvedései, tisztjelgek gyűlölködő üdözése, mint a kék éj bája, az Adige tündérvölgye, Palladio márnyapalotái. Ritka magyar író láthatna akkoriban új korán, a fiatal lelke möbő fogkönyvságával a szépségnek azt a csodavilágát; de ő gyászfátyolon keresztül látta. A fátolyt szívének és leképzeteinek egy-egy fellobbanása át-főtörte, de megújra csak összhuzandót a szemei előtt. Egy ilyen lobbanás emléktörtérisi verse a vicenzai hárfás-leányhoz, ki holló hajavál, éj sze-

melv és piros ajkával elbűlölte a szegény fiút s egy hosszú verse illette, mely tele van a gyermekszendvedyeknek meghatóan naiv és őszinte napzavasál. Ői sajátságoson meglegő a romantikus beszéd, melyet ez a legkorábbi dátumú irodalmi terméké feltár előttünk; az olasz orszáa asztalánál, tovább hazajártól, karjára hajtva fejtől a gyermek-konoma, köze-embernek raborsóban és ruhájában, szíveben egy dícső hadjárat nagy emlékeivel és gyászával, a jelen nyomorában és a jövő bizonytalanságában síndőve; előtte a szép hárfás-leány, ki fölveri egész érzésvilágát s ennek szenvedélyes és néna végződésében egy pillanatra magához láncozza. A sötét fátoly lobbot vet szeme előtt, de megint csak megszövődött.

Ez az élet nem volt a heves fellángoló élet, nem a történeti és művészi tanulságok iskolája sem, hanem a férfias törtü-tudás és kitartás. A közelmúlt sorsfordulataival együtt férfú értele a gyermekket, korán kifejtve benne a munkelészgértséket és eszdedtelten munkelkednek csúsrját. Leleké véste s mint den következtetés természetese oltand az igazságot, hogy nem vész el bármi szót, ki el nem csúgdetett.

Egy évi nyomor után a többiekkel megszabadult ő is s keresnie kellett helyét az életben, az újjvalában.

Ghillány Lászlónéra) írtékét poharaikat. A vasacorári Kossuth Ferencze által döngölt-táviratot intéztek. A vasacorai Ady Csengely Gusztávnak két gyönyörű alkalmi költeményét olvasta fel Lipiai Lajos és Magyar József. A körülbélő 80 tagból álló társaság a késő éjjeli órákig maradt együtt.

* Egy volt főispánunk kirendelése. A hivatalos lap tegnapi száma közli, hogy a m. kir. belügyminiszter Vondary János, Maros-Tordavármegye és Marosvásárhely sz. kir. városa névvel kinevezett királyi bírtos melletti földmívelőteleket Bárdossy Jenő földművelésügyi min. tanácsos ki-rendelte. Bárdossy, mint talán még emlékeztesen van, pár évvel ezelőtt mint vármegyéink főispánja huzamos ideig működött itt nálunk.

* Talált pénz. A városháza előtti téren egy tanuló 10 koronát felölt összegű pénzt talált és átadta a rendőrségnek. A tulajdonos jelentkezhetik.

* A Magyar Kárpátgyűléslet Eperjesi Osztályának első felolvasó-estélye fényesen sikerült s a közönség, mely a Kollégium dísztermet zsúfolásig megtöltötte, a legjobb benyomásokkal távozott onnan. Az estély programja csak három pontból állott, de mind a három igen ügyesen volt megvalósítva; Raisz Mariska igen szépen s helyes felolvasással szavalta Sajó Sándor „A tatarokai völgyben” e pályanyertes versét, Weber Trió-Ja Borso-dy K., Libay László és dr. Ferbstein K. előadásban művészi magasságra állott, Siegmend felolvasása pedig valóságos elbájolt szép Tátra-leírások és remek képek. A felolvasó-estély társas-összejövetelét követte, mely mellő volt az estélyi kétszer. A kedveléstársaság fatalsága tanácsra is perdült s a mulatságnak csak a kora reggeli órák vetettek végét.

* Postahivatalt vizsgáltak. A kassai postaigazgató s napokban tartotta meg évenkénti szokásos vizsgálatát az eperjesi posta- és távüvegállomásnál, a mi hönként rendszerben találvan, melegegedést fejezte ki.

* Tánctulmások. Szépen sikerült jótékonyulánctulmásokkal rendezett az eperjesi izraelita kereskedő-lásújság márc. 10-iken, a New-York kávéház emeleti helyiségében. A terem zsúfolásig megtelt közönséggel. A hangulat mindvégig festelen volt. Az első négyest 58 pártáncolta. Igen érdekes pontja volt a táncestélynek a világpóta. A következő ür-leányok voltak szavessz mint elárultók szerepelni: Paszternák Ella, Goldmann Ilonka, Preisz Berna, Amster Anna és Goldberger Giza. A legnagyobb össegget gyűjtötte Paszternák Ella ürleány, a mi 6 nyerte el a rendező-bizottság által kiűzött egész juttólányait. A vég mulatság szep a reggeli órákig tartott. *Felű-felírésük: 6 koronával:* Gellett Máno és Moskovits Gyula; *5 kor-ával:* dr. Ferbstein Károly, Kösch Árpád, dr. Propper Adolff, dr. Propper József, dr. Rosenberg Teodine és Weisz Hermann; *4 kor-ával:* Bohrand Lajos és Molnár Miksa Budapest; *3 koronával:* Fried Simon, Goldberger Lajos, Goldberger Henrik, dr. Neuwirth Zsigmond, Preisz Lajos és Reichard János; *2 kor-ával:* Altman Dávid, Albert Samu, dr. Duschnitz Soma, Ferbstein Döw, Friedmann Miksa, Görz Mihály, Garai Emil, Glücksman Nándor, Grün Hermann, Grünwád József, dr. Kis Jenő, Klein József, Mandl Dösz, Mandl Henrik, Messinger Samuel, Nussenzweig Henrik, Pollák Jakab, Pollák egy utazója, Schwarz Nándor, Spira Henrik, Trosztler Kalmán és Ujvári N.; *1 koronával:* Ferderber Miksa, Glasner Mr., Görz Sándor, Klein Kornél, Lindner I. Mr., Révész Jenő, Roth Izidor, Rosenblatt Etanuel, Szántó Lajos, Werther Mr. és Waldmann János. Összesen 123 korona. A tiszta jövedelm 228 kor., 02 fill., mely össeggel az Izraelita Nögyület által fenntartott

népkönyvház 128 korona 02 fillért, az eperjesi ir. egyesületi önkormányzat pedig 100 koronát juttatott. A rendező-bizottság ez úton mon köszönetet a Legyes felülvizsgálók, valamint Divald Lajos úrnak, ki 240 darab képes-lapokat ingyen bocsátott rendelkezésére a rendező-bizottságnak.

* A gazdák érdekében hasznos újítást tervez Máuthner Odón cs. és kir. udvari magtársasági cég Budapestben. Ugyanis a gazdák ezidig teljes megnyugvással szerették meg *gazdasági magtársaságait* oly üzletekben, a hol Máuthner-féle konyhakerti és virágmagtársaság árúkat, abban a huzamben, hogy ott a *gazdasági magtársaság* a Máuthner-cégtől valók. Sajnos, ez nincs mindenütt így, a minek következtében bizony sok oly gazdasági magot értékesít meg a gazdakkal, a melyek sohasem kerültek ki Máuthner raktráiból a mint értékesítő, a gazdák érdekében megvédése és a cég jóhírnevének érdekében is, a Mauthner cég a közönséggel rövidesen ismereti fogja mindazon vidéki kereskedők és szövetkezetek névrel, amelyeknél a cég gazdasági magvái kapnyelnek. Adáig is ajánlatos a vásárlásnak a szerzési forrás felől meggyőződést beszerezni.

* Kerékpár-lopás. *Szatmarczeki* Antal eperjesi lakos kerékpárját ellopták. A tettes azidig ismeretlen.

* Amatőrök részére kifogástalan minőségű fényképezési szerek kaphatók Eperjesen Cattarinaiól.

* Megszokott foglyok. A kassai rendőrség fogházából *Kacsulczy Leo* és *Lesch János* galicziai illetőségű egyének megszöktek. A köröztés kibocsátották.

* Fiatal bűnös. *Ruzsina* Maria alig mult 15 éves és már lopásra vetemedett. Kapsinyszi János vándrák gör. kath. lelkésznek állott szolgálatában, de bizony a szolgálatadójának sent hivatalosa nem akadályozta meg abban, hogy gazdájától egy örízeten pillanatban, takarítás közben, az asztalon talált börtörököl 2 drb. ötven koronás és 1 drb. húsz koronás bankjegyet el ne lopjon. A csendőrök, majd a vizsgálóbíró előtt tördelmes beismerő vallomást tett. Amde a tegnapelőtt tartott főtárgyaláon már konokul tagadott. Az eperjesi kir. törvényszék eljár. felütanácsa ez okból a bizonyítás kiegészítését rendelte el.

* Fehérnűt és ruhát kímél mindenki, ha a Haltenberger-féle kassai földmű-s és festődben tisztított. Átvételi iroda Eperjesen *Thewis* Armin gyermek-játékok és díszmű-árúteleiben.

* A sóvári gyilkosság epilógusa. Annak idején részletesen megírtunk ama gyilkosság esztét, melynek áldozata egy Jusko nevű közép-hadersegről katona lett. A meggyilkoltat az eperjesi katonaközház katonai pompával temették el a sóvári temetőben. Minthogy azonban a holtestet előzetes hatóság engedély nélkül vitték ki a város területén kívül, a mi törvénybe ütközött cselekedet, a rendőrség most közegészségügyi eleni kikérdesés miatt megindította az eljárás.

* Köhögés, rekedtség és meghülés ellen a legjobb házsernye, bizonyult a Halpai-féle *kársifa-szörp*, mely kiváló gyógyhatásának elismerésül a londoni kiállításra arany-éremmel lett kinttette.

* A drótosót. Nem Lehár szép zenéji operetjének hőseir van ezúttal szó, hanem egy nagyon is prózai tőrösökör, a ki vendőrtől indit a tévedés-válságba Meg-fára, átáva érde, a hol a sok meg-fára, az eleven, nyugzófét és az egyéb érdekes látványosság annyira felvábnyozta lankait idejébe, hogy fokozott erővel kiabálta a kapualjakba hívő szöszát, melynek lényege a reped fizekbe be-drózása körül forog. Közbe-faköz be-tért a korsémakba egy-egy kupiára és melegegedéssei konstatálta, hogy a mi sárosi pálinkánk határozottan jobb, mint

ott -rdi a nagy Kriványon... Mikor már túlságosan hangos, lármas lett az atyafi, egy rendőr vette kezébe áll és be-kiéste őt a városházára. Ott megbüntet-ték hét koronára. Késpénze pedig kettő 25, mondó huszonöt krajcár. A rendőrségi fogházban azután azon törte a fejét, mikép büntethető meg valaki hét koronával, mikor csak 25 krajcár fölött rendelkezkezik...

* A pusztító betegségek ellen harcban a világ legkiválóbb orvosi egyesülete. E betegségek legborzasztóbbika az epilepsia (vagyalváros). E bajban szenvedőknek vigasztal szolgált az érte-sültsékn, mely szerint egy magyar orvos e betegégen ellen új és hatékony gyógyító módszert talált fel, a melyről már a külföldön is feltűntés keltett. Ez orvos dr. Saabó B. Sándor, Budapest, V., Alkotmány u. 5.; ki késségével nyújt felvilágosítást mindazonok, kik gyógyító mód-szere segegyével s slyos bajtól szabadulni óhajtanak.

* Szerelen és -börtön. *Mazurák* József kisszeiben lakos felkérte *Turinszki* Máriát, hogy szerenzen nek gazdasszonyt a házába. Szorgalmas, becsületes nő legyen - mondta Mazurák - a kinek szerény igényei vannak. Egy szép napon Turinszki Maria tényleg be is mutatott egy nőt Mazuráknak *Petrovics* Anna volt a neve és a gazdasszonyi tiszteig igen alkalmasnak látszott. E fölött örömeben Mazurák a küt nért megszádbában - kis-bb kaliberű müt rendezett. A mulatságnak a hangulatot nagyon emelte egy féltér pálinka; még jobban emelte a másik féltér. Igen jól éreztek magukat ők hárm-an. Váratlanul azonban - ilyen a sors - Mazurák holmi csikorgatóstakózt...

Kezdeben mosolygón próbált, mert nem akarta a hangulatot rotani; de a csikorgatóstakó csakhamar oly impertinensnek lettek, hogy Mazurák nem mosolygott. Édes-tejre vágyott. Tudta, hogy a csikorgó fajának másképp sünni nem fog-nak. Ezt közölvén - diszkrét formában - a hölgyekkel, arra kért őket, szerzezen neki tejet, édeset. De a hölgyek - ilyenek a nők - nem indultak meg a fértő fájalmán. Mazurák erre dicsere-rendellen mondó, mint következők: *„Az lesz a gazdasszonyom, ki nekem édes-tejre hoz!”* E szözet elérte a kelő sikert. Petrovics Anna elment, hogy tejet hozzon. Vagy félóra múlva visszatért. Meg-lepettséssel látta, hogy Mazurák meglehetősen hiányos öltözékben a diványon fektett; a csikorgósnak híe sem maradt. Turinszki Maria pedig - az ílem tiltja, hogy meg-írjuk, vajon volt-e rajta ruha, vagy sem - a kályha mellett kugyorgott. A szégyelős Maria hirtelen beszaladt a másik szobába és nem is akart többé Mazurákkal találkozni. Tegnapelőtti azonban addt neki találkált - a bíróság. Turinszki Maria ugyanis Mazurák házából nem csupán kellemes emlékekkel, de oly fehérművel is távozott, a mely a Mazurák tulajdonát képezte. Ezért hat lopással vádolva állott a bíróság előtt. Az eperjesi kir. törvényszék - minthogy már büntettet elélelti - hati havi fogházal sújtotta.

* Megbírástól bérköcsi-tulajdonosok. Az eperjesi fákter-tulajdonosok a rendőrség örökös vizsgálban vannak egymással. Rendszerint azonban a fákterekek húzzák a rövidebbet, mert őket büntetik. Gyakran jogosan és indokoltan, gyakran - ez azonban inkább a multban történt - indok és jogcím nélkül.

Halmi, helyettes-rendőrkaptány, a ki most egyedül látja el elismerésreméltó buzgalommal a saját s a rendőrkaptányi tetteidket és ügykört, égett méltányosan jár el a bérköcsi-tulajdonosokkal szemben is, amde megkívánja, hogy az Eperjes városa területére érvényben álló szabály-rendelet intézkedései pontosan betartsanak.

szanak. Ez a közönség érdeke is. Ismét-ten fordultak elő panaszok oly irányban, hogy, különösen a késő éjjeli órákban érkező vonatokat a fákterek be nem várják, illetőleg ilyenkor egy bérköcsi sincsen a vasúti állomásnál. A szabály-rendelet pedig előírja, hogy a bérköcsik a rendőrség által megállított sorrendben és számban ilyenkor is a közönség rendelkezésére álljanak és büntetéssel sújtandóknak mondja ama ügyletes fákterek, a ki e rendelkezéseket megszegi. Igaz ugyan, hogy sokszor a kocsi hiába állt ott a vasúti állomás előtt, hiába volt üzlet hátrányaihoz tartozik és a közönség ezek dacára is jogosan követelheti, hogy ha szükséges van kocsihoz, az meg is legyen. Egy-két eredménytelen eset a szabályrendelet ez údvös rendelkezésével megcélfolja nem alkalmas. A bérköcsi-tulajdonosok azonban utóbbi időben sűrű egymásutánban hangyoltak elő az „éjjeli inspekción” betartását és Halmi rendőrkaptány ezért szigorú büntetések szabott ki a mulasztó elkövető fákteresekre. A büntetések miatt most nagy az elégedetlenség az érdekeltek között és a marasztaló ítéletek ellen felebbzésel éltek.

== TÖRVÉNYSZÉK. ==

Súlyos tetst sértés. Mult év december 29-ikén történt Szarvasvármegye Porács községében, hogy *Bylanda* János és *András*, valamint *Triczana* János együttesen csépléket egy porácsi gazda csűrében. A munka befejezése után áldomást ittak a falu koszmájában. *Bylanda* András már az megelőzőleg is kötekedett *Triczánával*, majd a korsómban folytatta a bosszantást. *Triczana* egy ideig tűrt, de csakhamar dübbe hozta őt a barátjának piszkálása és őt nyakán megragadta, a korsóma ivójában levő ágyra lökte. A megtámadott *Bylanda* erre szabkészt vette elő és *Triczánát* homlokán szarta. Sétválasztották őket. A harcias felek már majdnem megnyugodtak, a mikor a korsómba jött *Bylanda* János és most a két testvér már egyestül erővel nekiesvén *Triczánának*, rajta súlyos sérüléseket ejtettek, bekecskét, injekt össepélték. Az eperjesi kir. törvényszék e napokban ílt törvényt a két harcias *Bylanda*-testvér fölött *Bylanda* András súlyos tetst sértés vétségéért 5 havi fogházal, *Tricza* testvére pedig ingó vagyon rongálása miatt pénzbüntetést kapott.

Két kolomp miatt - 6 havi börtön. *Krivácsi* István meg tavaly *Jakcsa* János kamráját feltörte, a kamrából két kolompot elloptott. Beismert vádlomása alapján lopás büntetése a törvény szigorú rendelkezése folytán kiszabható legenyébb büntetéssel: hat havi börtönnel sújtották.

Fegyveres erő elleni vétség. *Guttman* Saja Mr. zborói lakos még 12 éves korában vándorolt ki Németországba, a hol talmud-tanulmányait folytatta 1903. évben visszajött hazánkba; ez alkalommal jelentkezett a szolgárlónál, mivel ez időben nőülni szándékozott. Majd visszateret Németországba, család bűnselekménye miatt eljárást tettek ott elene folyamathá E bűnvádi eljárás folyamán kiderült *Guttmann* magyar honosság, valamint ama körülmény, hogy születte egyáltalán anyakönyvezve nincsen. Katonakötés korában lévén, mint katonszökevényként kiadták a magyar hatóságoknak. Fegyveres erő elleni vétség miatt a vádlottak padjára került. Az eperjesi kir. törvényszék e napokban felkezezt az ügyben, felmentő ítéletet hozván. A közvöldi felebbzésel jelezte be a felmentő ítélet ellen.

Kiadja a szerkesztőség.

Vasúti menetrend.

Érvényes 1905. évi október hó 1-től.

Órlo—Eperjes—Budapest:

Órlo . . . ind.	—	6:00	9:05	1:35	—	7:45
Hétfárs . . .	—	6:00	9:40	2:20	—	8:30
Kisasszony . . .	—	6:35	10:00	2:45	—	9:00
Eperjes megálló . . .	—	6:55	10:20	3:05	—	9:31
Eperjes érk.	—	6:55	10:40	3:19	—	9:31

Eperjes ind.	5:05	7:50	10:45	3:19	7:05	10:05
Kassa . . . érk.	5:30	7:45	11:11	3:48	7:40	10:57
Abos . . . érk.	6:14	8:30	11:38	4:14	8:40	11:15
Budapest . . . érk.	1:30	4:15	8:40	10:00	3:30	8:15

Budapest—Eperjes—Órlo:

Budapest . . . ind.	7:40	7:50	2:15	9:00	9:40	—
Kassa . . . ind.	12:45	4:25	7:30	5:47	7:40	10:41
Abos . . . érk.	1:06	4:46	7:48	6:14	8:05	11:06
Eperjes érk.	1:37	5:18	8:00	6:35	8:30	11:30

Eperjes ind.	1:42	5:38	9:57	7:00	—	—
Eperjes megálló . . .	1:46	5:38	9:43	7:00	—	—
Kisasszony . . . érk.	2:10	6:04	10:16	7:36	—	—
Hétfárs . . . érk.	2:27	6:28	10:40	7:58	—	—
Órlo . . . érk.	3:05	7:10	—	8:40	—	—

Szepesség felé indul a vonat:

Eperjes megálló ind.	—	6:58	—	3:05	—	—
EPERJES . . . érk.	—	6:58	—	3:09	—	—

EPERJES . . . ind.	5:05	7:20	12:18	12:18	3:19	7:05
Abos . . . érk.	5:39	7:55	12:45	12:45	3:43	7:40
Abos . . . ind.	5:54	8:09	12:54	1:10	4:30	7:49
Margittafa . . . érk.	6:38	8:54	1:25	1:55	5:15	8:17
Gönc városa . . .	7:05	9:15	3:30	3:30	6:00	8:45
Ócsa . . . érk.	8:05	10:15	3:45	3:45	6:25	9:10
Szepeslasi . . .	7:14	9:30	1:46	2:32	5:50	—
Vasvári . . .	8:05	10:45	3:10	3:10	7:25	—
Igló . . . érk.	7:48	10:08	2:11	3:08	6:25	9:02
Óbuda . . . érk.	8:35	10:45	3:35	3:35	7:30	—
Papád . . . érk.	8:38	11:09	2:46	4:07	7:20	—

Szepesség felől érkezik a vonat:

Papád . . . ind.	3:30	6:35	8:36	12:40	5:35	8:55
Abos . . . érk.	5:44	8:08	11:35	3:48	8:33	11:53
Abos . . . ind.	6:18	8:20	11:38	4:51	8:22	11:23
Eperjes érk.	6:46	8:55	12:03	5:18	9:00	11:50
Eperjes megálló . . .	7:06	—	—	5:38	—	—

Eperjes—Bártfa:

Eperjes ind.	7:18	—	5:35	—	—	—
Bártfa . . . érk.	9:15	—	7:25	—	—	—

Bártfa—Eperjes:

Bártfa . . . ind.	—	11:35	7:50	—	6:15	—
Eperjes érk.	—	1:30	9:31	—	6:40	—

123—1906. végreh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közzhírre teszi, hogy az eperjesi kir. törvényszéknek 1904. évi Sp. I. 654. sz. végzése következtében Dr. Fejérvény Adolf ügyvéd által képviselt Lerner Mór javára **Dassaway Balazs** ellen 500 kor, 90 fillér a jár. erejéig 1905. augusztus 29-án fogantatott kielégítési végrehajtás tárgyú le- és felülfelölt és 640 koronára becsült köveztető ingóságok a m. t. sz. sajtó közlönyében 102. sz. 30. mm. 4. s. 4. min. nyilvántartás-mag nyilvános árverésen eladandók.

Mely árverésnek a bírattal kor. járőrösök V. 79. számú végzése folytán 500 kor. 90 fill. tökéletesítés, ennek 1904. évi november 10-ik napjától járó 8% kamatai, valódi és eddig összesen 140 kor. 50 filléren bírálom míg megállapított köllégek erejéig **április-határidő** végrehajtást szenvedő lakásainak leendő megtartására **1906. évi március 28-ik napjának d. e. 9 óráig** határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozóknak emmel elő megjelölésül hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törv.-czék 107. és 108. §-ai értelmében konfiszkatálás mellett, a legottbet igénynek, szükség esetén hecszónal is el fognak adni.

Az árverésben az előtérvezendő ingóságokat mások is le- és felülfelöltatják és ezekre kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltek.

Bártfa, 1906. évi március hó 7-ikén.

Kölnházy s. k.
tit. bírósági végreh. sz.

A legnépszerűbb és legeltekertebb magyar ellenzéki lap

≡ A NAP. ≡

Az erószak és megelémítés e nehéz idejében a 48-as eszmeny legéhvib katonája — Minthogy a kormány az utcai arúslást megszüntette, kérjük olvasóinkat úgy Budapestben, mint a vidéken, fizesse meg elő a NAP-ra, vagy megyek meg a dohánytársdélben, vagy rendeljek meg a lapkiadódnál.

Előfizetés: negyedévre 4 korona, egy hónapra 1 korona 40 fillér.

Felolés szerkesztő: Braun Sándor.
Főmunkatársak: Ábrányi Emil és Ugron Gábor.

A NAP kiadóhivatala:
Budapest, VIII., Rókk Szilárd-utca 9.

Egy szám ára: 2 krajcár.

FIDIBUSZ

! A legkitünőbb és legolcsóbb élelap !

Szerkesztő: **HELTAI JENŐ.**
Főmunkatársak: Ambrus Soltán, Molnár Ferenc, Horozog Ferenc, Ignotus, Lovik Károly, Képei Javát Ceerna Rezső, Csók István, Garay Abos, Gulácsy Lajos, Fényes Adolf, Ferenczy Károly, Kermatoc Károly, Márk Lajos, Linek Lajos, Vesztráczy Mánó rajzosa.

Péntek déiben már kézhez kapják a vidéki előfizetők a

FIDIBUSZ-t!

Előfizetési ára páratlanul olcsó:
Egész évre 6 kor | Negyedévre 1 K 50 f.
Félévre 3 kor | Egy hóra 50 fillér.

Egy szám ára 3 k. (10 fill.)

Friss, vidám, pajkos, eredeti, eleven, érdekes, bátor, diszesen illusztrált heti élelap. Mutatványszámot kívánatra ingyen küld a FIDIBUSZ kiadóhivatala. Budapest, Rókk Szilárd-utca 9.

≡ Egy fiú ≡

tanulónak

főlvétetik **Bülich Ferenc** fordítású.

Üzlethelyiségem

— állványokkal együtt —

kiadó.

Werther J.
Eperjesen.

Kristály tisztító forrasvíz

BERGER KÁVEHÁZABAN

Legmegízhatóbb ivóvíz.

A JÁNDÉKNAK

alkalmas platina-, valamint aquarell-kivitelben készített fényképnagyítások, úgyszintén olajfestésű szentképek

DIVALD műintézetében

(Eperjes, Kassai-út 3. sz.)
mérsékelt ár mellett megrendelhetők.

A fényképezeti műterem bejárójában a kiállított fényképek és nagyítások megtekinthetők.

Hirdetéseket

jutányon áron felvesz a kiadóhivatal
Eperjes,
Főutca 37. sz.

Tüdőbajt,
kilyüglő, elnyúlóköhögés, erős megfázást gyógyít

Halápl-főle

Hársfa-szörp

477 Ungvár ú. 6. sz. sz. sz.
Kapható: „Apostol-nyelvtanár”
Bpest, Hosszú-híd 63. sz.

MAKULATURA-PAPIROS

eladó lapunk kiadóhivatalban.